

Saruna par un ap tomātiem

Ticiet vai nē, kaut arī pagājis pavisam neilgs laiks, kopš noslēgusies iepriekšējā tomātu un citu dārzena audzēšanas sezona, bet līdz nākamajai gaidāms vēl itin prāvs laika sprādis, sociālajos tīklos jau pilnā sparā rit diskusijas par to, kādas tomātu šķirnes labākas un kur tās iegādāties. Ko lai saka: reiz ar tomātu audzēšanu «saslimušie» lielākoties ir neārstējami.

Mūsdienās dārzkopjiem piedāvāto šķirņu klāsts ir ļoti, ļoti plašs un nav viegli izdarīt izvēli starp tām. «Zemgale» šoreiz nolēma uz sarunu aicināt aurenīci, tomātu kolekcionāri AUSTRU ZAĻUMU, izzinot viņas tomātu šķirņu favorītes un dažus šo dārzena audzēšanas «knifinus».

- Vispirms pastāstiet, lūdzu, kā un kad sākās jūsu aizrašanās ar tomātu audzēšanu un kolekcijas veidošanu?

- Ļoti labi atceros, kad tas notika, - 2000. gadā. Iemesli gan tam nebija pārlietu priecīgi, jo savu tomātu kolekciju uzsāku veidot pēc ilgās slimības. Vēl 1988. gadā pārcietu spēcīgu, plašu insultu ar visām no tā izrietošajām sekām – runas paralīzi, arī smadzeņu darbība bija traucēta, nemitīgi mocīja spēcīgas galvas sāpes. Par to laiku saku, ka man prāts bija kā vatē ievīstīts, pat līdz desmit aizskaitīt īsti nevarēju... Tas viss izraisīja smagu depresiju un nomākību, neko negribējās darīt.

Un tad vienu gadu draudzene mani pierunāja «reiz taču izkustēties no mājām» un aizdoties uz lekciju, kas notika kultūras namā. Tajā ar dārzkopības entuziastiem tikās Latvijā pazīstamais dārzkopis, selekcionārs Arturs Silde ar savu komandu. Lekcija bija tik aizraujoša un interesanta, ka abas ar draudzeni nedomājot uzreiz iestājāmie viņa dārzkopības entuziastu klubā (DEK) «Tomāts».

Tā nu mani savā varā pamazām pārņēma tomāti. Un ziniat, labi, ka tā! Kad aizej uz siltumnīcu, tev nav vaļas domāt par kaut ko citu, arī par savām kaitēm, - tikai par tomātiem! Kā augi jūtas, vai nav jāaplejš, vai neslimo, vai kas netrūkst... Pat nepamani, kā mūžīgās galvassāpes ir kaut kur pazudušas. Neatceros vaļus, kad, bet reiz vienā laikrakstā bija raksts, kura nosaukums bija «Pateicos ārstiem un tomātiem». Piekrītu šai frāzei par visiem 100%, jo manā gadījumā, šķiet, tomāti vienkārši izglāba, atgriezās dzīvesprieku. Sāku pat regulāri braukt uz Rīgu, kur bieži notika dažādas lekcijas par tomātu un citu dārzena audzēšanu, izstādes. Tā nu viss pamazām vērsās plašumā, un te nu es savos 77 gados esmu.

Vienu gan gribu uzsvērt – tomātu audzēšana un dažādu šķirņu sēklu tirgošana nav mans bizness, tas bija un ir tikai mans vaļasprieks. Tirgojot sēklas, vismaz tādos daudzumos, kādos to daru es, nekādu lielu peļņu neieņūsi. Toties ir prieks, ka daru to, kas man patiešām patīk, ka tirgojoties esmu cilvēkos, varu apru-

nāties, dalīties savā pieredzē un uz klausīt citu atziņas.

Vētra izpostīja siltumnīcu

- Kāda jūsu vērtējumā tomātu audzētājiem bija aizvadītā sezona?

- Abām ar meitu mums ir 2,9 hektāri zemes, kur saimniekot, bet, protams, pilnīgi visu to izmantot nesanāk. Pašai vaļus nav spēka arī zemi uzrakt vai ūdeni sanest, jālūko pēc palīgiem. Tāpēc šogad arī manā dārzā bija tikai viena neliela siltumnīca, kas gan ir par maz, nākamgad laikam tomēr jādomā par vēl vienu.

Bet tajā pašā laikā tieši šovasar bija pat labi, ka bija tikai viena siltumnīca, jo smags šis gads izvērtās, vienā skriešanās, bēdās un stresā, nebija nedz pietiekami daudz laika, ko veltīt dārzam, nedz laikapstākļi lutināja. Pēc smagas slimības šogad aizsaulē aizgāja ilggadējā Dobeles Invalīdu biedrības vadītāja Gaļina Augustovska. Tā kā biedrībā biju vadītājas vietniece, bija uz laiku jāuzņemas arī viņas pienākumi. Vēl pa vidu pārceļšanās uz biedrības tagadējo mājvietu bijušajā Mākslas skolas ēkā, organizācijas inventāra pārvešana uz jaunajām telpām, to iekārtošana... Tas viss prasīja gan laiku, gan arī nervus.

Paralēli tam nedrīkstēja aizmirst arī par dārzu un tomātiem, ko laikapstākļi šogad nudien nelutināja. Vienu brīdi uznāca tāds sausums, ka pat nelielais diķītis, kurā ņēmām ūdeni laistīšanai, izžuva, pat akā ūdens pazūda. Tā nu tomātiem bija jāpaciešas un jāpaliek nedzērušiem.

Tad nāca tā briesmīgā 7. augusta vētra, kas manu siltumnīcu vienkārši izpostīja, tāpat kā aplauza gandrīz visus tajā augošos augus. Tāpēc arī pēc ilgiem gadiem pirmo reizi nepiedalījās tradicionālajā tomātu izstādē, kas nu jau daudzus gadus ik rudenī notiek Rīgā, Dabas muzejā. Vienkārši nebija jau, ar ko... Bet ziniat, kas interesanti? Tikai mazliet tālāk esošajai meitas siltumnīcai, kas ir identiska manai, vētra nenodarīja itin neko. Laikam nebija pa ceļam vētras virpulim.

Par lauka tomātiem jāsaka: vētrā, protams, stādījumi arī ļoti cieta, bet, vismaz kā novēroju savā dārzā, daudz kas izrādījās atkarīgs no šķirnes. Teiksim, 'Princese Diāna' un vecā labā 'Peremoga' stihiju pārdzīvoja ļoti braši. Arī manas kolekcijas jaunums, ko audzēju pirmo gadu, - 'Cīņa ar ēnu' - vētru pārcieta bez problēmām. Bet šai zemajai šķirnei raksturīgs ļoti spēcīgs stumbrs un lapotne, kas spēj iz-

turēt arī spēcīgākas vēja brāzmas. Smējos, ka apkārtējā postazā šie tomāti uz lauka atgādināja brašas, mazas, zaļas eglītes. Tomātiņi šai šķirnei garenas formas, garšīgi.

Ko tālāk? Šis gads iemācīja, ka jāreķinās, ka var piemeklēt šādas dabas stihijas, tāpēc, atjaunojot siltumnīcu, tās pamatus noteikti stiprināšu. Un, kā jau teicu, par to otro siltumnīcu arī jādomā, jo ar vienu augu no katras šķirnes, ko varu iestādīt esošajā siltumnīcā, isti visām vajadzībām nepietiek. Vajag vismaz trīs augus, lai varētu gan sēklas pietiekami ievākt, gan vēl būtu augļi, ko uz izstādēm aizvest.

200+ nav maksimums

- Vai tagad, kad dārza darbu sezona ir jau aiz muguras, var sacīt, ka jums kā audzētājam šīs sezonas skrējieni ir beidzies un iestājies miera periods?

- Kur nu! Lai nu kā, bet arī pēc vētras nedarbiem pietika tomātu sēklu iegūšanai. Tās visas bija jāsafasē pa iepakojumiem, kas arī ir diezgan skrupulozs darbs un prasa laiku, lai fasēšanai sagatavotās sēklas nesajauktos un pie pircēja tiešām nonāktu kārotā šķirne, nevis kaut kas cits. Katra paciņa arī vēl jānomarķē, norādot šķirnes nosaukumu, kā arī būtiskākos faktus - kur to ieteicams audzēt, augļu krāsu, auga augstumu un tā tālāk. Gribēdams nedrīkstīti neko sasteigt, un manā kolekcijā pašlaik ir vairāk nekā 200 dažādu šķirņu. Tad padomājiet, cik laika paiet, lai to visu «bagātību» sašķirotu.

Vai pie 200 apstāšos? Uz dodiet šo jautājumu jebkuram citam kolekcionāram vai aktīvākam mazdārziņa saimniekam, un gandrīz vienmēr atbilde būs viena un tā pati – protams, ka nē! Ik gadu izstādēs parādās jaunas, nezināmas šķirnes, ko gribas izmēģināt pašam. Tāpat vēl bieži vien man citi kolekcionāri pa pāris jaunumiem arī iedāvina – kā lai tos neiesēj?

Ko tur slēpt, nereti pie jaunumiem nokļūstu arī, pārcilājot savus krājumus un atrodot sēklas, ko reiz esmu gribējusi izmēģināt, bet nejausi par tām piemirsusi. Tad nekas cits neatliek, kā veikt «kļūdu labojumu».

Man bieži jautā, cik ilgs gan vidēji ir tomātu sēklu derīguma termiņš. Ir dzirdēts citus audzētājus minam, ka tie varētu būt desmit gadu, bet es parasti saku – astoņi. Drošs paliek drošs, lai ir rezerve. Tā kā nevajag mest sēklas laukā, ja uz paciņas norādīts, ka tās derīguma termiņš beidzies pirms gada vai diviem, sējiet! Esmu pārliecināta, ka lielākā daļa sēklu noteikti sadīgs.

Reņģes mēslojumam kļuvušas par dārgu

- Sākoties kārtējai dārzena audzēšanas sezonai, internetā

ik gadu sociālajos tīklos sāk arī virzīt diskusijas par to, kādus ķīmiskos preparātus, mēslojumu lietot, lai panāktu labāku ražu, lai augi izaugtu spēcīgāki. Kā darāt jūs?

- Cik audzētāju, tik viedokļu. Tā saucamie lielie audzētāji, kuri apsaimnieko lielas platības, tiešām lielākoties izmanto dažādas ķīmiskas piedevas augu veselības stiprināšanai un ražības paaugstināšanai. Viņus var saprast – ir grūti lielās platībās iegūt pienācīgu ražu, neizmantojot šādus «palīgus». Galu galā dārzena audzēšana ir cilvēka bizness, no kā atkarīgi viņa ienākumi.

Es savā dārzā nekādas ķīmikālijas un minerālmēslus neizmantoju, jo uzskatu, ka šādi audzētiem tomātiem nav nekādas garšas, salīdzinot ar tās pašas šķirnes augļiem, kuri audzēti, piebarojot un stiprinot tos tikai ar dabisku mēslojumu. Personīgi es veikalu tomātus neēdu vispār – manuprāt, bezgaršīgi.

Ko savā dārzā lietoju? Pēdējos gados kā mēslojumu izmantoju satrudējušus zirgu mēslus. Tātad, izstādot tomātus uz lauka vai siltumnīcā, bedrītē ieberu pāris sauju to, noteikti arī sadrupinātas olu čaumalas un zivju miltus. Kādreiz to vietā liku svaigas reņģes, bet nu šodien tas iznāk pārāk dārgi, tāpēc aizstāju tās ar minētajiem miltiem.

Tomātu šķirņu modes tendences

- Jau daudzus gadus piedāvājat arī iespēju iegādāties tomātu sēklas no jūsu kolekcijas. Vai pircēji nāk iepirkties, skaidri zinot, ko vēlas?

- Ir ļoti dažādi. Jā, ir klienti, kuri nāk pie manis meklēt konkrētu šķirni, ir, kuri vienkārši izstāsta, kādas garšas īpašības, formu, krāsu vēlas sagaidīt no audzētās šķirnes. Dažādi mēdz būt, bet katram cenšos kaut ko

piemērotu piemeklēt. Un ir arī «kundes», kuras speciāli brauc ik gadu uz Dobeli, piemēram, no Jaunpils vai Jelgavas, un vienkārši saka – lūdzu, iedodiet man siltumnīcas vai lauka tomātus pēc jūsu gaumes.

Gadās arī, ka pircējs prasa vienu šķirni, bet es piedāvāju citu, kas ir ļoti līdzīga, bet, piemēram, pieticīgāka, slimībizturīgāka vai ražīgāka. Jaunie klienti tad dažkārt sāk skatīties ar aizdomām – laikam jau to šķirni nepērķ, pārdevēja gan jau vienkārši grib no sēklām tikt vaļā. Nekad neesmu tā darijusi, nekad! Tikai gribu palīdzēt. Tie, kuri kaut reizi ir manu viedokli uzklusējuši, citus gadus tā arī saka – dodiet šķirni pēc jūsu gaumes!

- Tad nosauciet, lūdzu, šī brīža jūsu TOP5 siltumnīcas un lauka tomātu šķirnes, ko ieteiktu audzēt amatieriem mazdārziņos!

- No lauka tomātiem – 'Princese Diāna', 'Peremoga', 'Cēsu agrais', 'Sliņķa sapnis', 'Desmitnieks', 'Aveņu rodeo'.

Siltumnīcai – 'Saules dāvana' (mana mīļākā šķirne), 'Dzeltenais ingvers', 'Sibīrijas rozā tīģeris' (ilgi uzglabājas), 'Seržants Peppers', no jaunumiem – 'Rīžiks Pižiks'. Tiesa, pēdējā no minētajām šķirnēm šovasar pie manis auga pirmo gadu, bet ļoti labi sevi parādīja gan izturības, gan ražības ziņā, arī garša patika.

(Vēl – 6. lappusē)

Foto no Austras Zaļumas albuma

MAF

Mediju atbalsta fonds

Projektu finansē Mediju atbalsta fonds no Latvijas valsts budžeta līdzekļiem
Par lappuses saturu atbild raksta autors

Tāds amats - kultūras pārvaldes vadītāja

- Man vajag izaicinājumu, man vajag mērķi, uz ko iet. Un es esmu neatlaidīga, - sāka novadā Kultūras pārvaldes vadītāja NADEŽDA ČERPAKA. Iespējams, tieši šīs rakstura šķautnes un pārliecība par to, ko dara, palīdz viņai virzīt tālāk un pilnveidot kultūras dzīvi novadā.

- Kad piecus gadus ir neatlaidīgi iets uz augsto mērķi - Dziesmu un deju svētkiem Rīgā, pēc tiem amatierkolektīvos parasti iestājoties atslābums. Vai tas ir jūtams jaunajā sezonā?

- Nepavisam. Tieši otrādi - ir uzsākta jaunā sezona, mēģinājumi ir atsākušies, notiek koncerti, un ir izteikta vēlme veidot jaunus kolektīvus. Lai izveidotos astoņi pāri, jauni dalībnieki tiek gaidīti Lielauces vidējās paaudzes deju kolektīvā «Klabdancis». Līdz šim tajā dejoja tikai seši pāri, tāpēc kolektīvs nevarēja piedalīties lielajos Dziesmu un deju svētkos. Vītiņos, kur jau darbojas vidējās paaudzes deju kolektīvs «Robežnieki», būs arī senioru deju kolektīvs «Ex Robežnieki».

Tas ir lieliski, ka dejo un dzied gan pieaugušie, gan bērni. Ir ļoti svarīgi, lai katrā pagastā saglabātos tradīcijas un tās labās lietas, kas cilvēkus vieno un satur kopā. Un man ir patiešām liels prieks, ka Dziesmu un deju svētku laikā mums bija iespēja pateikt paldies kolektīvu vadītājiem, pasniedzot rotkaļa Jura Kambara izgatavoto pakavsaktu, kas ir tradicionāla Zemgales rota.

- Jaunajā kultūras sezonā izmaiņas ir notikušas tautas namu vadībā.

- Jā, tika izsludinātas vakances, un tagad jau var iepazīstināt ar jaunajiem vadītājiem.

Kaķenieku tautas namā enerģiski ir sākusi strādāt Agnese Židiņa - Brakmane. Viņas pienākums ir arī pasākumu organizēšana Gardenes ciemā.

Auces pilsētas kultūras namā vienā reizē pieņemam pat divus darbiniekus. Uz kultūras nama vadītājas amatu konkursā piedalījās četri pretendenti. Priekšroka tika dota Māritei Matvejai, kura pati ir auceniece, bet pašlaik strādā Jaunaucē. Viņa arī bija vienīgā pretendente, kas konkursam bija pamatīgi sagatavojusies, iztaujājot auceniekus un izzinot viņu viedokļus par kultūras norisēm Aucē. Labi ir arī tas, ka viņai ir augstākā izglītība, jo arī kultūras jomā ir vajadzīgi profesionāļi.

Kultūras darba mēdžeres pienākums Aucē pilsētas kultūras namā veiks Oksana Svīkle. Interesanti: izrādās, ka vienu brīdi viņas abas jau ir strādājušas kopā Saldus novadā.

- Droši vien ir jau zināmi nākošā gada lielākie pasākumi novadā.

- Lielākie pasākumi būs tradicionālie Dobeles pilsētas svētki, Auces pilsētas svētki, Tērvetes un Zemgaļu svētki, 18. novembra svinības un tautas deju festivāls «Latvju bērni danci veda», kas norisināsies Dobelē un Ventspilī.

Nākošgad Dobeles svinēs savus 770 gadus, un man ir prieks, ka pilsētā svētki ir atjaunoti, jo kovidā laikā tie bija pazuduši. Svētki jau pamazām top. Veicām iedzīvotāju aptauju par mākslinieku izvēli, kas mums deva iespēju izzināt iedzīvotāju vēlmēs. Starp citu, svētki notiks 8. jūnijā, kad ir arī Eiroparlamenta vēlēšanas.

Uzsākot strādāt Kultūras pārvaldē, sākums nebija viegls, jo tas ir darbs ar administratīvajiem pienākumiem, ar lielo kolektīvu. Katrs pagasts ir tik dažāds - iedzīvotājiem savs raksturs, savs viedoklis un vajadzības. Un tas arī nosaka katras vietas identitāti un tās iedzīvotāju redzējumu. Varbūt kādam liekas, ka Dobelē ir jābūt citādāki kultūras dzīvei, citam - viss ir labi! Tāpat arī pagastos.

Ir tomēr jāņem vērā, ka zemgaļi vienmēr ir bijuši viensētnieki, noslēgti cilvēki, tāpēc mans uzdevums radīt vienotu kultūras dzīvi Dobeles novadā.

- Viegli nav ar tiem zemgaļiem. Jau izsenis viņi uzskatīti par grūti izkustināmiem ļaudīm, kuriem, iepretim vidzemesniekiem vai latgaliešiem, vairāk interesē materiālas lietas, nevis gara gaisma.

- Es esmu dzimusi un augusi Dobelē, te atkal atgriezusies pēc augstskolas. Esmu gan dobelniece, gan zemgaliene, bet man ir arī baltkrievu asinis, un baltkrievi ir ļoti tuvi latgaļiem. Varbūt tāpēc esmu tik ļoti atvērta cilvēkiem, man ir viegli kādu uzaicināt un kārtīgi, tā no sirds izrunāties. Un man šķiet, ka visas lietas var izrunāt.

Jā, kādreiz tās risinās smagi, bet tagad mans dzīves moto ir - mācies no vecākajiem, no gudrākajiem cilvēkiem! Jo viņi visu to ir piedzīvojuši, gājuši visam cauri, un arī mēs to izdarīsim.

Kādreiz mācījos gleznošanu pie Aijas Princes viņas darbnīcā. Aija ir dzīvesgudrs cilvēks, un viņa ir daudzas lietas man pateikusi priekšā. Kad vēl pašvaldībā strādāja Dzintra Matisone, gāju pēc padoma arī pie viņas. Kultūras pārvaldes grāmatvedis Armands Munčis mani ir mierinājis - neķer krenči! Ekonomisko krīzi esam jau pārdzīvojuši, pārdzīvosim arī šo. Un viņš zina, ko saka.

Bet pirms gadiem desmit man vēl likās - prasīt kādam vecākam cilvēkam padomu? Nu, nē!

- Kā tu nonāci līdz šim amatam?

- Tas bija izaicinājums sev. Strādāju pašvaldības Attīstības un plānošanas nodaļā, un man arī ļoti patika strādāt projektos. Tad nobeigumam tuvojās Dobeles Pils atjaunošanas projekts, un sāku prāt - ko es vēl varu tādu lielu izdarīt?

Nadežda Čerpaka Dobeles svētku laikā.

Projekta laikā man bija cieša un laba sadarbība ar novada muzeju. Sapratu, ka itin veiksmīgi varu radīt arī kultūras pakalpojumus un virzīt tos uz priekšu. Un tad viena no kolēģēm teica - bet tu pamēģini! Jā, arī pašai gribējās pamēģināt, taču neticēju, ka izdosies.

Pirmais gads bija ļoti grūts, un ir forši, ja tev apkārt ir cilvēki, kuri palīdz. Kripatīņu vieglāk bija, pateicoties pārvaldes lietvedei Līgai Freibergai, bijušajai pārvaldes vadītājai Mārai Krūmiņai. Ja kaut ko finansēs nesapratu, palīdzēja grāmatvedības komanda, ar kuru strādājām kopā projektos. Ar vismuļķīgākajiem jautājumiem varēju iet pie grāmatveža Armanda. Cilvēks zelta vērtē, un arī dejo Krimūnu tautas nama deju kolektīvā.

Jā, nācās dzirdēt - tu vēl esi jauna, neko nezini un nesaproti, taču palīdzēja arī desmit gadu pieredze pašvaldībā. Es arī nemāku atkāpties. Ja man neizdodas, es atzīstu, ka nebija labi. Es kaut ko nemācēju, nesanāca, bet kas jādara, lai izdotos? Man mamma vienmēr ir mācījusi - ja kaut kas nesanāk, mēģini vēlreiz! Tev noteikti sanāks!

Ļoti vērtīgu pieredzi ieguvu, strādājot Dobeles Pils kapelas konservācijas un pārbūves projektā. Tur bija iesaistīts milzums daudz cilvēku - arheologi, arhitekti, būvnieki, uzraugi, muzejs ar savām vajadzībām. Viens saka - jādara tā, otrs - tā nevar. Un ir jāatrod kompromiss.

Tāds pats princips jāievēro arī pārvaldē, strādājot ar kultūras un tautas namu darbiniekiem un amatierkolektīvu vadītājiem, ar bibliotekāriem un muzeja darbiniekiem. Un tagad varu teikt, ka es saprotu, kas ir pārvalde, kā ir strādāt kultūrā. Nevar pirmajā gadā atnākt un - paziņot - hei, es zinu, kas jādara!

- Pils kapelas atjaunošana bija viens no lielākajiem projektiem?

- Man ļoti patik vēsture, tāpēc arī patika darbs projektā, lai gan tas bija ļoti smags. Finansējums bija liels, un tas bija jāap-

gūst kovidā laikā. Bet dzīvē parasti notiek tā, ka agrāk vai vēlāk noder tas, ko esi darījis un apguvis iepriekš.

Darbu pašvaldībā uzsāku, strādājot būvvaldē par lietvedi, un to divu gadu laikā sīki izpratu būvniecības procesus. Pēc pamatprofesijas esmu dizainere, tāpēc rasēšana un projektēšana man nebija sveša, bet vairāk gan teorijas līmenī. Būvvaldē Lilija Šinta man lika darīt visu, un tas deva kārtīgu pamatu. Visas šīs prasmes man projektā ļoti noderēja.

Projekts bija ļoti komplicēts. Sākoties rakšanas darbiem, satrauca mūru stāvoklis. Uzsākoties arheoloģiskajiem izrakumiem, bija jādomā par zemes izrakumu rezultātā atrasto priekšmetu piederību - senajām zemgaļu senlietām. Satraucāmies arī par finansējuma pietiekamību, jo laikā gaitā bija mainījušās vairākas tehnoloģijas un nācās domāt, ko darīt. Un tad klāt kovids. Kā strādāsim? Tad arhitekta Pētera Blūma plašais redzējums...

Pirms tam bija arī mazie projekti - brīvdabas estrāde Krimūnās, Uniparks kopā ar kolēģi, vēl citi projektiņi. Sāku ar mazumiņu un Lailas Šereiko atbalstu ikdienas darbos.

- Pēc tādas pieredzes iegūšanas tad jau darbs Kultūras pārvaldē nevarēja nobiedēt.

- Te tomēr ir citādi. Tu zini, kas jādara projektā, - iepirkums un tā uz priekšu. Te ir darbs ar cilvēkiem, un ar cilvēkiem strādāt ir grūti. Varbūt viņiem šķiet, kas es viņus nesaprotu, bet es patiešām ļoti cenšos viņus izprast. Pils pārbūves projekts iemācīja mani strādāt komandā, jo tur bija daudz sadarbības partneru, un bija jāsaprot visu vajadzības. Pat Pēteris Blūms atzina, ka es esot īsts demokrāts, bet man tiešām nebija citu variantu.

- Esi joprojām saistīta ar koncertzāli «Zinta».

- Jā, biju neformālais, brīvprātīgais palīgs, un tāda esmu joprojām.

Kad sākās būvniecība, izveidojās biedrība, kuras mērķis bija

uzbūvēt koncertzāli. Biedrībā sadraudzējos ar daudziem jaukiem cilvēkiem. Kad mani uzrunāja, labprāt piekritu noorganizēt koncertzāles atklāšanas svētkus. Sapratu, ka varu palīdzēt arī citu pasākumu rīkošanā, jo man ļoti patik organizēt.

Tagad kopā ar mūzikas skolas direktori Karīnu Zandersoni joprojām organizēju dažādus pasākumus. Arī tie veido Dobeles kultūras dzīvi, un mums ir jānovērtē tā lieliskā iespēja, ka Dobelē ir tik lieliska koncertzāle un atjaunota mūzikas skola. Koncertzālē ļoti bieži notiek bērnu pasākumi un koncerti, un pamatā tā arī ir domāta bērniem, lai viņi varētu attīstīt savus talantus. Taču ir vēl jādomā, kā lietderīgi izmantot arī citiem novada nozīmīgiem pasākumiem.

- Kādu tu redzi Dobeli visas Latvijas kultūras kontekstā?

- Jā, tas ir centrālais jautājums arī man, par ko esam daudz runājuši ar kolēģiem. Kas mēs esam Latvijā? Zinām, ka esam tuvu Rīgai, kas mazliet apgrūtina ieņemt stabilu vietu festivālu, koncertu vai kādu citu kultūras pasākumu īstenošanā.

Kā Dobeles sevi var pozicionēt? Noteikti ar daudz ko: ar Dobeles Pili, ar Tērvetes plašumiem un zemgaļu tradīcijām, ar cerīgiem. Dobeli sauc arī par saulaināko pilsētu. Tā arī ir - kad uz Dobeli atbrauc kolēģi, te vienmēr spīd saule. Un zinu, ka Dobeles patik - gan tās iedzīvotājiem, gan ciemiņiem, tikai, lai viņi biežāk uz šejieni brauktu, noteikti nepieciešams kāds kultūras notikums vai interesants stāsts.

Anita Banzīņa

Foto no Nadeždas Čerpakas albuma

MAF

Mediju atbalsta fonds

Projektu finansē Mediju atbalsta fonds no Latvijas valsts budžeta līdzekļiem
Par lappuses saturu atbild raksta autors

Saruna par un ap tomātiem

(Sākums – 4. lappusē)

No ķirštomātiem, tautā sauktiem arī par «čerīšiem», ieteiktu pamēģināt savā siltumnīcā šķirnes 'Grinčs' (saldskābi tomātiņi interesantā zaļā krāsā, ļoti ražīgi), 'Bārbele', 'Īkstīte', 'Dzintariņš', 'Niprais holandietis', 'Saldais miljons'. Jaunums manā kokteiļtomātu šķirņu klāstā, ko varēšu pircējiem šogad piedāvāt, ir 'Krāsainie rīsi', kas labi aug arī uz lauka. Tādi maziņi, bumbierveida formas augliši, kas turklāt uz viena auga var būt dažādās krāsās.

- **Aizvien vairāk cilvēku, kuriem nav mazdārziņa, izvēlas tomātus audzēt podos uz balkona vai palodzes.**

- Kāpēc ne? Aug, un kā vēl! No savas pieredzes un klientu atsauksmēm ieteiktu šādi audzēt 'Sprīdīti', 'Akrobātu Tomu' (interesants ar auga formu, jo ir nokarenais tomāts), arī labi pazīstamajai 'Vilmai' nav ne vainas. Šos tomātus var droši sēt jau februārī, un,

pārstādot jau lielākā podā, tajā der iebērt olu čaumalas un nedaudz zivju miltu.

Seko ieradumiem, ne kalendāriem

- **Vēl viens mūžīgais jautājums, par ko katru pavasari strīdas tomātu entuziasti, ir, kad tad īsti pienācis īstais šīs kultūras sēšanas laiks. Kāds vadās pēc Mēness fāzēm, cits pēc pazīstamu audzētāju sastādītiem sējas kalendāriem, vēl kāds paļaujas uz tautas ticējumiem. Kā darāt jūs?**

- Neteikšu, ka pētītu kādus kalendārus vai Mēness fāzes, vienkārši pa šiem gadiem ir izveidojušies noteikti ieradumi. Dažas šķirnes vienmēr iesēju marta sākumā pa Austrām, bet pārējos – marta vidū. Nākamajā gadā esmu nolēmusi arī mazliet paeksperimentēt un dažas šķirnes iesēt jau februāra nogalē. Bet šos stādus gan domāju pēc tam izpiķēt lielākos po-

dos un atstāt augam istabā, lai iegūtu agrāku ražu. Lēšu, ka vietu kādiem desmit podiem atradīšu noteikti.

- **Kādreiz mūspuses aktivākie tomātu audzētāji bija apvienojušies DEK «Tomāts» Dobeles nodaļā, kas bija viena no aktivākajām organizācijas nodaļām. Pēdējo pāris gadu laikā par jums kaut kā dzird mazāk.**

- Tā tas tiešām ir. Ko lai dara, savas korekcijas ievieša kovids, dalībniecēm bija arī citas kaites un raizes. Bet esam apņēmības pilnas nākamgad atsākt aktīvu darbošanos. Jau tagad zināms, ka nākamajā rudenī Dobeļē notiks kārtējā, nu jau trešā Tomātu parāde. Pirmajā gadā tā bija ļoti labi apmeklēta, šogad interesentu bija mazāk. Domāju, pietrūka reklāmas, tāpēc par to jāpiedomā laikus. Gan par to runāsim jau janvārī, kad plānojam nodaļas nākamā gada pirmo kopā sanākšanu.

Indra Cehanoviča

Policijas ziņas

(Sākums – 2. lappusē)

satiksmes negadījums. Sākotnējā informācija liecina, ka kāds vīrietis vadīja automašīnu «Audi», neizvēlējās drošu braukšanas ātrumu attiecībā pret ceļa segumu un netika galā ar transportlīdzekļa vadību. Rezultātā viņš nobrauca no ceļa braucamās daļas, bojājot ceļa zīmi, un braucamriks apgāzās. Negadījumā cietušo personu nav, transportlīdzekļa vadītājs no hospitalizācijas atteicās. Uzsākts administratīvā pārkāpuma process.

Ieslīdēja pieturvietas soliņā

Tajā pašā dienā ap pulksten 14.40 Valsts policija saņēma informāciju, ka arī Krimūnu pagastā ir noticis ceļu satiksmes negadījums. Kāds kungs vadīja automašīnu «Volvo» pa

ceļu Dobeles – Krimūnas – Zaļenieki. Stūrētājam neizvēloties drošu braukšanas ātrumu, kā arī neņemot vērā ceļa stāvokli esošo meteoroloģisko apstākļu dēļ, automašīna sāka slīdēt un nobrauca no ceļa braucamās daļas. Braucamriks ietriecās autobusu pieturas «Parūķis» soliņā, to bojājot. Pēc notikušā autovadītājs atstāja notikuma vietu, pārkāpjot likumdošanā noteikto kārtību. Uzsākti administratīvo pārkāpumu procesi par ceļu satiksmes negadījuma izraisīšanu un notikuma vietas atstāšanu.

Ieslīdēja pretējā joslā

Arī Bikstu pagastā 26. novembrī notika avārija. Ap pulksten 13 kārtības sargi saņēma informāciju no medicīnas iestādes, ka Bikstu pagastā ir noticis ceļu satiksmes negadījums, kurā ir cietis cilvēks. Sākotnējā informācija liecina, ka sieviete pa ceļu Tukums – Auce vadīja automašīnu «Audi» un

netika galā ar tās vadību. Braucamriks zaudēja saķeri ar ceļa segumu un ieslīdēja pretējā braukšanas joslā, kur notika sadursme ar pretim braucošo transportlīdzekli «Nissan». Pēc sadursmes «Audi» nobrauca no ceļa braucamās daļas un apgāzās. Negadījumā cietā «Audi» vadītāja, kura tika nogādāta medicīnas iestādē. Uzsākts administratīvā pārkāpuma process, un tiek skaidroti precīzi negadījuma iemesli.

Pie stūres žvingulī

26. novembrī ap pulksten 22.20 Dobeļē, Spodriņas ielā, likumsargi apturēja automašīnu «Audi», kuras vadītājs izrādījās alkohola reibumā. Vīrieša izelpā tika konstatētas 2,36 promiles alkohola. Izrādījās arī, ka vadītājam nav transportlīdzekļa vadīšanas tiesību. Uzsākts kriminālprocess.

Sagatavoja Indra Cehanoviča

Decembra horoskops

AUNS. Jutīsiet, ka lietas kārtojas labvēlīgi, kas radīs emocionālu pacēlumu. Attiecībās ar mājniekiem būs svarīgi veltīt viņiem pietiekami daudz uzmanības, būt patiesiem un atklātiem. Nav izslēgti pēkšņi lēmumi vai notikumi, sevišķi saistībā ar dzīves vietu vai mantojumu.

VĒRSIS. Izmantojiet laiku, lai istenotu mērķus, pierādītu sevi profesionālajā jomā. Iespējams, nāksies pieņemt būtisku lēmumu, kas kardināli var mainīt jūsu ikdienu. Veidojot karjeru, neatstājiet novārtā mīļoto cilvēku, neļaujiet viņam justies liekam.

DVĪŅI. Decembrī izcelsieties ar lielāku aktivitāti. Daži pievērsīsies biznesam, citi jaunam hobijs, toties gados jaunākie zīmes pārstāvji domās par jaunas profesijas apgušanu. No darba un

mācībām brīvajā laikā ieteicamas fiziskas aktivitātes.

VĒZIS. Šajā periodā nāksies veikt būtisku izvēli, visu salikt pa plauktiem. Kādu saistīs Austrumu kultūra un filozofija. Savukārt kādam citam zīmes pārstāvim aktuāla var kļūt dzīves vietas tēma. Ieteicams sekot līdzi veselības stāvoklim, esiet piesardzīgi uz ceļa.

LAUVA. Jums būs iespēja izveidot nopietnu nākotnes fundamentu gan profesionālās darbības jomā, gan arī personiskajās attiecībās. Lai izvairītos no emocionālās un fiziskās pārslodzes, laikus izvēlieties perspektīvākos mērķus, kurus centīsieties sasniegt. Netērējiet laiku un enerģiju sīkumiem.

JAUNAVA. Veiksme smaidīs tiem, kuri uzsāk jaunas mācības. Ja arī gadīsies kāda neveiksme, tad drīz viss nokārtosies. Kāds

apsvērs domu par darbavietas maiņu. Šajā jautājumā jums var palīdzēt kāds labs paziņa. Stipriņiet imunitāti!

SVARI. Nozīmīgs periods gan privātajā, gan profesionālajā ziņā. Nāksies pamatīgi nopulēties un pierādīt sevi. Kādam būs iespēja pakāpties pa karjeras kāpnēm. Mēneša beigās iespējami darba komandējumi.

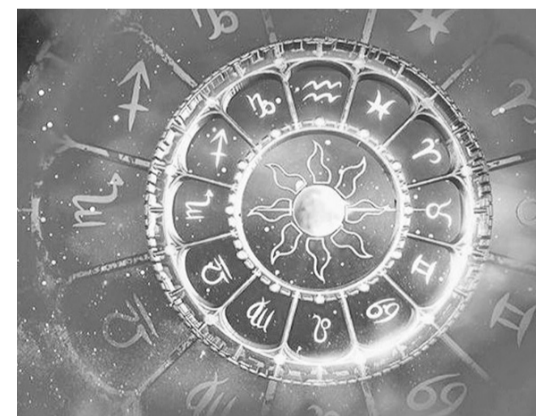
SKORPIONS. Lai ko iegūtu, no kaut kā jāatsakās, un tas var neiepriecināt. Lielāku uzmanību pievērsiet attiecību veidošanai. Ja vienmēr visu gribēsiet paveikt viens, gūsiet nesapratni no apkārtējo puses. Mēneša nogalē, iespējams, kāds dosies nelielā ceļojumā.

STRĒLNIEKS. Var iznākt vairāk laika pavadīt mājās un apmeklēt dažādus pasākumus, seminārus, profesionālās kvali-

fikācijas paaugstināšanas treniņus. Privātajā dzīvē var rasties spriedze, ja nespēsiet rast kompromisu. Brīvdienās labprāt pasildīsieties pirtīnā ģimeniskā kompānijā.

MEŽĀZIS. Pastāv iespēja izdarīt ko patiesi saturīgu un pārbaudīt savas idejas praksē. Ja kaut kas nestrādā, kā domāts, apstājieties un pārskatiet savus plānus. Pasaudzējiet veselību! Atlieciet braucienus un ceļojumus.

ŪDENSVĪRS. Tiekšanās pilnveidoties darbā, tādēļ dosieties uz kvalifikācijas celšanas kursiem. Būsiet harizmātiski un valdzinoši. Jūs noteikti pamanīs! Finansiāli gan varētu būt nedaudz saspringts laiks. Partner-

attiecību jomā - atrodiet laiku.

ZIVIS. Ja šomēnes jums veicas ar naudu, esiet piesardzīgi un neiztērējiet to nelietderīgi. Ieteikums ir daļu naudas ieguldīt. Partnerattiecībās esiet pacietīgi. Kāda svarīga persona noteikti pamanīs jūsu potenciālu. Mēneša nogalē jūs gaida kāds priecīgs notikums.

Maija Vinholde,
astroloģe